

INTERVIEW Biologe komt met nieuw boek en exposeert in Leidse Lakenhal

Janneke Brinkman kan niet zonder bloemen

EVELIEN BAKS
LEIDEN

Agenda's, dekbedden, serviezen. Wie aan Janneke Brinkman denkt, ziet visioenen van rozen, amaryllissen en witte papavers. Tekeningen vol romantiek, die mede dankzij vrouwenblad Margriet voortleven in menig huishouden. Van kalenders tot theekopjes.

Feit is: Janneke Brinkman-Salentin kan niet zonder bloemen. Echtgenoot Elco en de kinderen zijn haar grote liefde, bloemen en planten haar passie.

Er gaan maar weinig dagen voorbij dat de biologe niet ergens een zeldzaam mooi exemplaar ontdekt. „Die móet ik hebben. Al staat hij in de middenberm van de weg. Ik zet mijn auto gewoon aan de kant. Ik bel ook wel met enige schroom ergens aan om die prachtige laatste roos uit de tuin te vragen. Af en toe vraag ik me wel eens af of ik niet te ver ga.”

De sering, vlambloemen en slaapbollen verdwijnen samen met dode vlinders en buitenlandse torren in haar door stilte omgeven atelier in de 19de-eeuwse Leidse villa Botania. In haar kamer met het noorderlicht aan de achterzijde werkt ze bijna elke dag aan haar aquarellen.

Zeventien jaar geleden werd haar eerste tentoonstelling lichtelijk neergesabeld door de verzamelde pers. Nu kan ze erom lachen. „Toen niet. Ik was zo naïef nog, zo argeloos. Al die publiciteit had ik niet verwacht. De reacties ook niet. Ik was ineens de vrouw van een politicus, die zo nodig in de schijnwerpers moest... Terwijl dat helemaal niet zo was.”

Deze week verschijnt het boek *Passie & palet*, waarin de microbio-

loge én natuurliefhebber Janneke Brinkman een openhartig kijkje geeft in het leven van haar bekende familie. Foto's van haar herenhuis (zestien kamers!), de kinderen, kleinzoon David, een trouwfoto van dochter Cristine en Elco en Janneke op dienstreis in Japan wisselen af met verhalen over de hortus botanicus in Leiden en afbeeldingen van gigantische boeketten en haar eigen werk.

„Openhartig? Ach, het gaat om wat mij beweegt en bezighoudt. Dat wil je toch laten zien. Ik ben niet zo bang meer om mij kwetsbaar op te stellen. Mensen weten al veel van je, het hoort bij ons leven.”

Ik ga niet eindeloos in op het feit dat Elco tot twee keer toe de strijd met kanker moest aangaan, maar doen alsof er niets is gebeurd, is ook niet juist. In die tijd was ik overigens blij dat ik mij af en toe kon terugtrekken in mijn atelier. Dat was toen mijn enige stabiele factor.”

Huis en haard vormen een belangrijke inspiratiebron. „Ik ben een familiemens. De zorg voor mijn ouders van 88 jaar, de blijdschap en verdriet van je kinderen, de zorgeloosheid van onze kleinzoon. Daartussen beweegt mijn leven en zoek ik harmonie.”

Een hectisch leven met vele (leuke) verplichtingen, uitgebreide diners aan de lange eettafel in het souterrain, workshops met lezeressen, haar columns voor de Margriet (‘Ik schrijf ze, Elco tikt ze in de computer’) en vergaderingen met vormgevers over nieuwe dessins op kopjes, agenda's en vele andere artikelen.

„Ik voel me gelukkig als ik kan tekenen. Vergaderen is niets voor mij, spreken in het openbaar ook niet. Het is goed dat ik mijn eigen gedoeftje heb. Bakstenen en politiek, Elco's wereld, zijn zo anders dan bloemen. Dat maakt het ook spannend, je hebt elkaar wat te vertellen.”

In Museum De Lakenhal is deze

week een tentoonstelling geopend met circa vijftig botanische tekeningen van haar hand en 18de- en 19de-eeuwse exemplaren uit het Nationaal Herbarium. Het is een dubbeltentoonstelling in het kader van het driehonderdste geboortjaar van de Zweedse plantkundige Linnaeus.

Eindelijk gerechtigheid? „Zo voelt het wel een beetje. Ik heb leren tekenen volgens de leer van Linnaeus. Haren op de steel, stampers, meeldraden: tot in het kleinste detail. Botanisch schilderen wordt in Nederland nog altijd een beetje onderschat.

Waarom eigenlijk? We hebben onze bollenvelden, de Keukenhof, prachtige tuinen. In Engeland gaan ze daar anders mee om. Iedere Engelsman, die een grote, belangrijke tuin heeft, laat zijn planten tekenen, ook prins Charles.

Al die tekeningen worden verzameld in boeken, *florilegium* geheuten. Er zijn wedstrijden, boeken, tijdschriften, medailles.

Misschien gaat er hier ook wel iets veranderen. In 2005 is een vereniging van botanische kunstenaars opgericht. Het begin is er. Hopelijk helpt deze tentoonstelling ook om de belangstelling voor deze kunst nieuw leven in te blazen.”

Paspoort

■ **Geboren:** 1 maart 1948 in Mepel.

■ **Carrière:** Studeert biologie in Amsterdam. Is daarna enkele jaren docent biologie aan een middelbare school.

Leert tekenen op de Leidse academie Ars Aemula Naturae. Sindsdien botanisch tekenaar. Sinds 1993 ook columniste bij weekblad Margriet.

■ **Privé:** Getrouwd met oud-minister Elco Brinkman. Drie kinderen, twee kleinkinderen.

■ **Janneke Brinkman-Salentijn, Passie & palet**, uitgeverij Terra Lannoo, €29,95.
Tentoonstelling in Stedelijk Museum De Lakenhal, Leiden, t/m 20-5.

Janneke Brinkman: 'Ik was ineens de vrouw van een politicus, die zo nodig in de schijnwerpers moest...' FOTO JOOST HOVING
